

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2014. december

Az Örömhír öröme

Ferenc pápa egy évvel ezelőtt apostoli buzdítást írt „Az örömhír öröme” címmel, amelynek üzenete adventi program lehet számunkra. Mit kell tennünk azért, hogy szívünket átjárja az öröm? - kérdezhetjük. Szent Péter jelenlegi utódja egy olyan korban írta apostoli buzdítását, amikor az emberek jelentős részének életéből hiányzik az öröm. A korábban tömeget lelkesítő eszmék, ideológiák kudarcot vallottak, az emberek jelentős része kiábrándulttá vált. A világot sújtó gazdasági válság pedig sok ember hétköznapi megélhetését veszélyezteti. Ebből a kiábrándultságból ráz fel minket az örömhír: „Az Ige testté lett” Isten Fia megszületett. Ha engedjük, hogy megszülessen lelkünkben, erőt ad ahhoz, hogy belülről megújuljunk, és nehézségeinket legyőzzük.

Ferenc pápa korunk kiábrándult életérzésével Szent XXIII. János pápa **optimizmusát** közvetíti, amikor idézi a II. vatikáni zsinaton elmondott beszédét: „Mi úgy látjuk, hogy higgadtan el kell határolódnunk a kudarc prófétáitól, akik mindig a rosszat hirdetik, mintha küszöbön állna a világvége. Az emberi

események jelen állapotában - amelyben úgy tűnik az emberiség a dolgok új rendjébe lép - inkább az isteni gondviselés titokzatos terveit kell látnunk, amelyek az idők folyamán az emberi cselekedetek által valósulnak meg, gyakran várakozáson felül, és bölcsen elrendeznek mindent, az emberi viszontagságokat is, az Egyház javára.”

Használjuk ki az advent kegyelmi idejének lehetőségeit. Próbáljunk úrrá lenni az anyagi világ csábításán, és inkább **lelki kincsekben** gazdagodjunk. Vegyük észre a szépet és a jót, tudjunk örülni nekik. Osszuk meg egymással örömeinket és gondjainkat. Higgyünk abban, hogy a megosztott öröm minket is gazdagabbá tesz, a gondjainkról való beszéd pedig lehetőséget ad másoknak, hogy jót cselekedjenek velünk. Ha ilyen nyitott szívvel éljük meg az adventet, Urunk Jézus eljövételének a várakozását, akkor a Karácsony, Jézus megszületése valóban az öröm forrása lesz számunkra, amelyből általunk mások is részesülhetnek.

Ferenc atya

Advent

*„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát;
akik a halál árnyékának országában laknak, azokra világosság ragyog.” (Iz 9, 1.)*

Korunk embere egyre inkább elszemélytelenedik, elidegenedik mindentől – saját magától is. Gyakorlati materialistaként a mulandó javakat kergeti, amelyeket többnyire nem érhet el, főleg nem olyan mértékben és módon, ahogy szeretné. A garantált sikertelenség frusztrációt okoz, ami letargiához, a reménytelenség érzéséhez vezet. Az ember folyton tevékenykedik, saját maga akar mindent elrendezni, mert úgy érzi, csak úgy lehet valami tökéletes, ahogy ő elképzelte. Istent lehet a megvalósításhoz „asszisztensként” segítségül hívni, ha azonban a mágikus jellegű praktikák nem válnak be, újabb csalódottság következik: Isten sem szeret, nem akarja a javamat. Nincs kiút, a mókuserékből kilépni nem lehet, csak a halál útján. Egyesek akár az életet is megtagadják, hogy megszabadulhassanak az önként vállalt és a mások által rájuk rakott terhektől.

Kétezer éve sok tekintetben más volt a korszellem, azonban a zsidóság egy részének lelkében hihetetlenül felfokozott vágy élt Isten szabadítása iránt. A választott nép története tele van kudarcokkal: egyik hatalom a másik után igazta le őket, csak úgy szabadultak meg az egyik béklyóiból, hogy közben a következő rájuk verte a maga láncait – Asszíria után Babilon, Babilon után Perzsia, Perzsia után a Ptolemaioszok, a Ptolemaioszok után a Szeleukidák, a Szeleukidák után a rómaiak –; igen rövid időszakokra tekinthették magukat politikailag szabadnak és függetlennek. A születő és porba hulló birodalmak közepette azonban mégis megmaradt egy maroknyi nép, amely őszinte szívvel várta az Üdvözítőt. Tragikus, hogy *amikor elérkezett az idők teljessége, és Isten elküldte a Fiát, aki asszonytól született, és a törvény alattvalója lett, hogy azokat, akik*

a törvény alatt voltak, megváltsa, és elnyerjék a fogadott fiúságot (vö. Gal 4, 4-5.), nem ismerték fel a Szeretetnek a hozzá kiáltó szenvedőknek adott válaszát (vö. Zsolt 12, 6.; 22, 25.; 25, 3a; 31, 23b; 34, 7.; 40, 3.; 58, 12.; 66, 19-20.; 72, 4. 12-14.), mert saját elképzeléseik és vágyaik foglyai lettek. A próféták igyekeztek fenntartani az emberek érzékenységét Isten sugallataira: nem lehet semmilyen emberi kategóriába beszorítani (Iz 55, 8-9.), mégsem ismerték fel, amikor emberi testet öltött és a tulajdonába jött (Jn 1, 9-11. 14.).

Mi is sokszor saját bajainkkal eltelve azt szeretnénk, ha Isten a mi szánk íze szerinti megoldást adna. Nem vesszük észre, hogy a megváltás már kétezer éve megtörtént: az Atya is „kiüresítette” önmagát, nekünk adta mindenét: egyszerűen Fiát és Szentlelkét. Isten mindent megtett, amit szabad akaratumk tiszteletben tartásával megtehetett. Ám csak akkor tudjuk befogadni őt, ha mi is lemondunk mindenünkről, végső soron önmagunkról is. Isten emberi kötelékekkel, a szeretet bilincseivel vonz minket (Óz 11, 1b-4.), a szívünkre beszél (Óz 2, 16-17.), hogy magához térítsen minket (Siralm 5, 21.). És csodálatos, hogy ha közeledünk hozzá, ő is közeledni fog hozzánk, ha ellene mondunk a gonosznak, az elfut előlünk (vö. Jak 4, 7-10.). Nem nagy tetteket kell tervezgetni (Róm 9, 16-18.), hanem egyszerűen, ám a maga teljességében Istennek engedelmessé válni, hiszen a megváltás művéhez mi csupán csatlakozhatunk, ahhoz hozzáadni nem tudunk, mivel az kizárólag Isten titka és kegyelme, amint a Szenvadó Szolga magára vette a világ bűneit (vö. Iz 52, 13 – 53, 12.; Jn 1, 29b).

Advent első harmadfél hetében az Úrra tekintünk, reménykedve várjuk az Emberfia eljöttét: ami ítélet a gonosznak, megmenekülés lesz a bűnbánóknak. Mondjunk le mindarról, ami Istentől elválaszt, hagyjuk, hogy letisztogasson rólunk minden szennyet (Iz 1, 16-19.; Ez 36, 25-29.), még ha ez nem is lehetséges

fájdalom nélkül. Istennek semmi sem lehetetlen (Lk 18, 27.), a *hogyan* sose firtassuk, bízzuk rá, és a megfelelő időben megadja azokat a válaszokat, amelyekre szükségünk van akaratának teljesítéséhez. *Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt* (1Kor 2, 9.; Iz 64, 3.), így veszténivalónk nincs: csupán a vétkeink okozta nehézkedéstől foszt meg Jézus, hiszen az ő igája édes, és az ő terhe könnyű (vö. Mt 11, 28-30.). Isten valójában nem bánta meg, hogy embert alkotott a földön (Ter 6, 6.), az eltörlés helyett azt választotta, hogy Jézus Krisztusban megújít mindent (Ef 1, 9-10.; Kol 1, 19-20.), amit már a Fiú megtestesülésekor megkezdett, és az utolsó ítéletkor fog beteljesíteni (Jel 21, 5a). Bár mi magunk vagyunk vesztünk okozói azáltal, hogy megbántjuk, maga Isten vigasztal meg minket már itt a földön (2Kor 1, 4.), és ígérete szerint az örökkévalóságban (Iz 66, 10-14.; Jel 21, 4.).

A Karácsony éjjelét megelőző nyolc napban Jézus földi születésére, az egyszeri eseményekre összpontosítunk, ezzel párhuzamosan a szívünkben is egyre tökéletesebben testet kell öltetnie a Szeretetnek, hogy idővel még a kívülállók is felismerjék Isten letagadhatatlan jelenlétét (Jn 14, 23.), amint őseinkről is mondták: „Nézzétek, mennyire szeretik egymást!” Istent nem lehet nagyvonalúságban felülmúlni: a Fiú a szolgálkért lett szolga, hogy azok fogadott fiakká lehessenek (vö. Róm 3, 23-26., 5, 6-11., 8, 3. 12-17. 19-23.; 1Kor 15, 3-4.; 2Kor 5, 18-19.), és ne vesszen el az Atya műve (Jn 3, 16-21.).

Halljuk meg Jézus buzdítását (Mk 1, 15.), engedjük, hogy – mivel ő az út, az igazság és az élet (Jn 14, 6.) – megismerve az igazságot, szabaddá tegyen minket (Jn 8, 32.), elvezessen az Atyához, és – miután a szabadság törvénye szerint igazaknak ítéltettünk (Jak 2, 12.) – örök életet ajándékozhatson nekünk (Jn 10, 10b).

Molnár Gábor

Jó(tékonysági) est volt

Jó volt.

Jó volt készülni rá. Kinek a számát gyakorolni, kinek a konferálást. Kinek azon töprengeni, mit süssön, mit vigyen. Kinek a fejét törni a műsorszámokon, a sorrenden. És mindenkinek csak úgy, várni a jótékonysági estet.

Jó volt előre örülni neki. „Ünneplöbe öltöztetni” a szívünket.

És jó volt ott lenni. Együtt lenni. Tapsolni a fellépőknek, jó volt nevetni és elgondolkodni. Jó volt verset hallgatni és zenét, nézni a tiszta kis gyerek-fellépőket és belefeledkezni egy-egy érett, felnőtt előadásba. És jó volt a félig gyerek, félig felnőtt tinik itt groteszk humorú, ott tükröt tartó, de mégis vidáman viháncoló játékát élvezni.

A fellépők?

Volt kicsi, nagyobb és profi zenész, mondott verset nebuló és tanár. Volt „szájdobos” fiú (fantasztikus!), és volt igazán rátermett konferanszié. Volt két színjátszó csoport, ez utóbbiakhoz nem ártana egy dobogó, hogy hátulról is jól lehessen látni. Köszönet és csodálat nekik, akik ki mernek és tudnak állni, fellépni.

De az együttlét volt a lényeg. Az együtt-lét. Vidámság és evés-ivás, beszélgetés és mosoly, a „hogy vagy” és a „mi újság”. A társaság. A megosztott öröm.

De azért ne feledkezzünk meg arról sem, amiért végülis összejöttünk.

Arról, hogy a mi örömünkől új örömök fakadnak.

Száznyolcvanezer forint jött össze az esten. Az emberek nagylelkűségéből, a mi közös adakozásunkból.

Idős, sokszor elfeledett, gyakran magányos és gyámoltalan testvéreink javára. Az ő örömükre.

Mert örülnek. Az ajándécsomagnak is és nekünk is. Annak, hogy tudjuk: ők is vannak. És számolunk velük.

Mert adni akarunk: ajándékot, de odafigyelést is, egy pár szó beszélgetést. És kapni is akarunk: egy ráncos arcon felragyogó mosolyt, egy öreg szem csillogását.

Szeretetet akarunk adni és kapni. Ehhez kellett ez az est.

Jó volt. Sokan voltunk, de férünk még...

Ha az idén nem tudtál eljönni, jövőre gyere el. Próbáld ki, ha nem hiszed.

Ha ott voltál, legközelebb hozz magaddal valakit.

Bárcsak jövőre még kisebbnek bizonyulna a Szent István terem.

Jekelfalvi Judit

A készület öröme

Örüljete az Úrban mindig! Újra mondom: Örüljete! Ismerje meg mindenki a ti szelídségeket! Az Úr közel van! (Fil 4,4-5)

Ádvent a készület ideje. Mire is készülünk? Tényleg csak a vásárlásról, a rohanásról szól a készülődés? Csillog-villog minden kirakat, a postaládákat elárasztják a jobbnál jobb ajánlatok, hogy mit vásárolj meg szeretteidnek. Takarítás, élelmiszer vásárlása, főzés. Ez lenne a készület?

Az ünnepi készületben elveszhet maga az ünnep. Az az ajándékozó szeretet, amelyben az Isten lehajol hozzám, hozzád, mindenkihez. A legnagyobb ajándékát hozza, önmagát. A karácsonyi ajándékozás ennek az isteni adakozásnak a tökéletlen megjelenítése. Mi a legértékesebb, amivel megajándékozhatjuk szeretteinket? Mi az, ami nem vásárolható meg, aminél nagyobb nem lehet vásárolni? Ez a szeretet, ez a

másikra szánt idő. Abból a létünkben szűkre szabott időből, amit nem, de legalábbis nem becsülünk meg eléggé. Erre az igazi ajándéokra kell készülni, akár mint adományozó, akár mint megajándékozott. Ha valakinek örömet akarok okozni, én már előre örülök. Elképzelem a pillanatot. De jaj, eszembe jut számtalan elvarratlan szál, összezőrdülés, veszekedés. Eszembe kell jutnia mindazoknak a vétkeknek hosszú sora, ami gátként áll Isten és köztem, ami miatt nem fogok tudni felhőtlenül (vagy sehogy) örülni Isten a betlehemi Kisdedben megajándékozó szeretetének.

Nagy öröm letenni a vétkeimmel megrakott csomagot, így valóban örömmel tudok odatérdelni a jászolhoz. Ehhez az Úr lehetőséget adott, a bűnbánat szentségét. Ez is ajándék, nem is akármilyen ajándék. Újra csak azt mondom, örüljete!

Balthazár Zsolt

Ádventi és karácsonyi programok

November 30-tól (ádvent első vasárnapja) szállást keres a Szent Család.

A RORÁTE szentmisékkal segítjük az ádventi lelki felkészülést. Minden reggel énekes szentmise lesz. Hétfőn gitáros, szombaton gregorián a hét többi napján népénekes.

ZSOLOZSMA

Ádvent keddi és pénteki napjain együtt imádkozzuk a laudest, vasárnap fél 6-kor a vesperást.

TRIDUUM

December 19, 20, 21 (péntek, szombat, vasárnap) az esti szentmise keretén belül

A triduumot Dr. Gaál Endre nagyprépost tartja

A SZENT KENET

December 14-én (vasárnap) a fél 11 órakor kezdődő szentmisén a szent kenet közös templomi felvételére

lesz lehetőség. A testi-lelki betegeket megerősítő szentség felvételére előzetesen jelentkezni kell a sekrestyében. A betegek kenetét Spányi András atya szolgáltatja ki.

IDŐSEK KARÁCSONYI MEGAJÁNDÉKOZÁSA

December 14-től (vasárnap)

Karácsonyig megajándékozunk plébániánk idős testvéreit a Szent Erzsébet jótékonyági est bevételéből. Szervező: Szaszovszky József

LELKI ÖRÖKBEFOGADÁS LEZÁRÁSA

December 18-án (csütörtökön) az esti szentmise után a lelki adoptálást vállalóknak közös hálaadó imádság. Szervező: Havasiné Zentai Edit

KARÁCSONYI HANGVERSENY

December 20-án (szombaton) az esti szentmise után kb. 19 órakor. Énekel a Sarlós Boldogasszony Kórus Török Andrea karnagy vezetésével

MUNKATÁRSOK KARÁCSONA

December 21-én (vasárnap) az esti szentmise után.
Szervező: Németh Anikó

KARÁCSONYFÁK DÍSZÍTÉSE

December 23 (kedden) délelőtt 9 órától. Szervező:
Udvary Gergely

KARÁCSONYI SZÍNDARAB

December 24-én (szerdán) du. 3 kor karácsonyi pásztorjáték előadása és a gyermekek megajándékozása a templomban. Szervezője: Hecsei Nikolett

December 27-én (szombaton) este 6 órakor. SZENT MARGIT engesztelő mise. Előtte vesperás fél 6-kor.

CSALÁDOK ÜNNEPE

December 28-án (vasárnap) a 9 órakor kezdődő szentmisét követően a Szent Családot ünnepeelve szeretettel várjuk jubiláló családjainkat, vagyis mindazokat, akiknek a házassági évfordulója 5-el osztható. Plébániánkon ez egyben a Családok Évének lezárása is. Szervező: Harmat Péter

Családi események novemberben:

A keresztség szentségében részesültek:

Rizo - Kenderi Gábor, Béky Bence és Béky Alíz

Halottaink:

Dr. Szőnyi Miklós (94), Szentner Péterné (70), Dr. Keller József (86)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ – 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ – 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: kedden és pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden

hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet hittanteremben.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ – 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: minden kedden délelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ – 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Schola próbák: szerdánként 19⁰⁰ - 20³⁰ az oldalkápolnában.

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.